

El Santa Mònica presenta ‘Exposar · No exposar-se · Exposar-se · No exposar’, una mostra que qüestiona el propi fet expositiu

- **Enric Puig Punyet, el nou director del Santa Mònica, reinicia el centre preguntant-se sobre els processos de construcció dels centres d'art en l'actualitat.**
- **La mostra, curada pel dramaturg Ferran Utzet, la investigadora Marta Gràcia i el propi Puig Punyet, compta amb la participació de Roger Bernat, Joana Moll o Antoni Muntadas entre d'altres artistes.**
- ***Exposar · No exposar-se · Exposar-se · No exposar* es podrà veure des del dia 24 de setembre fins el 9 de gener i serà la primera del cicle de tres exposicions anuals que enceta el nou Santa Mònica.**

L'exposició *Exposar · No exposar-se · Exposar-se · No exposar*, enceta el primer cicle de programació del nou Santa Mònica sota la direcció d'Enric Puig Punyet. Una mostra que porta per eslògan “I ara que tothom és artista, què?” i que qüestiona el fet expositiu i el fet d'exposar-se en l'art, els escenaris i sobretot en les xarxes socials i els espais digitals.

“Ens reconeixem mútuament com a éssers exposats i, en fer-ho, convivim avui amb preguntes que mai abans havíem compartit. Ens preocupa com ens exposem i especialment per què ho fem. I ens preocupa precisament perquè l'exposició ha deixat de ser un canal exclusiu dels centres d'art per a convertir-se en una pràctica corrent i estesa”, afirma el director Enric Puig Punyet.

La mostra, participativa i gratuïta, orbita al voltant d'una sèrie de preguntes sobre els processos de deconstrucció i reconstrucció d'un centre d'arts. El cicle testa a través de la mirada de set artistes durant setze setmanes els mecanismes d'exhibició i difusió del centre que converteix en un organisme viu, mutable, permanentment en transformació. És una exposició curada pel dramaturg Ferran Utzet, la investigadora Marta Gràcia i el propi Puig Punyet, i compta amb la participació de Roger Bernat, Jordi Guillumet i Mònica Roselló, Joana Moll, Mariona Moncunill, Antoni Muntadas, Roc Parés i Mario Santamaría.

La primera mostra del nou Santa Mònica revela i qüestiona els mecanismes expositius: els físics però invisibilitzats, i els immaterials que romanen a l'ombra per la seva pròpia

naturalesa. S'exposa la tecnologia que s'amaga darrere de les obres i les arquitectures que hi ha darrere dels attrezzo i els focus. Però també s'exposen els gestos institucionals i els (des)afectes que hi ha amagats en qualsevol exposició; i les persones, les que són artistes i les que no ho són, els diversos cossos, amb funcions segmentades, que aguanten des de la base tot el treball creatiu que es presenta finalment en un centre d'arts. Es podrà veure des del dia 24 de setembre fins el 9 de gener i serà la primera del cicle de tres exposicions anuals que enceta el nou Santa Mònica.

El nou Santa Mònica, un espai de participació horitzontal

El Santa Mònica convida periòdicament un conjunt d'artistes de diferents àmbits a treballar col·lectivament en projectes de creació. Paral·lelament, diversos gremis, grups híbrids formats per convocatòria pública, experimenten amb les mateixes infraestructures institucionals des de les seves pràctiques artístiques com a part addicional de la programació. En total, més de quaranta artistes participen cada quatre mesos en un procés de construcció compartida, agrupat sota un tema que es concreta també col·lectivament.

Els creadors i creadores activats a diversos nivells i la mateixa ciutadania actuen connectats amb el centre en una lògica de xarxa que proporciona rols actius de concreció i de presa col·lectiva de decisions. Mitjançant aquest exercici de desjerarquització institucional, el nou Santa Mònica abraça una metodologia que fomenta fórmules diverses de participació horitzontal.